



Dérú, în sfîrșit, Iepurile a scăpatu situația și — uite, d'eu! — pentru asta ar trebui pusă măcar în minister, împreună cu *alter ego* Zisu, care nu s'a atins de nici un pietriș, de când lumea și pământul.

Cată totuși se recunoștem că d. Lăscăie Cóstă-n'are a pus chestia în cămară ca un r'esturnător de meserie ce este. Singurul t'ărēm practică, legal și mai ales înțelept (!) e acela pe care a pus-o d-lu Beșliu în Beșlegă la Senat. Ce vrei? Omul ăsta a strigat p'ne i-s'a rupt peptul sub oblăduirea catirgăscă; nu e d'eu vina lui decă obiceiul i-a devenit a doua natură, nici decă și bagă c'oda și unde nu fierbe ăla. De ce domni Roși nu l'au băgat și pe el în combinațiune?

Ce m'i-e d-lu Mițică Sturza la ale publice? D-l Beșlegă e mai tehnic și mai economist-politic de cât d-sea. Câte interpelări n'a făcut în aceste materii!

Ce m'i-e dascălul Ionescu la ale din afară? D-l Beșlegă a scris și prin *Independența belgică*, a cerut de mai multe ori actele diplomatice ș'a avut a-face, ca Christodor de Filip, cu toate puterile garante!

De unde ești d-lu Stătescu la dreptate? Nu șiați ore că d-lu Beșlegă a fost procuror când cu istoria țăranelor și cu suprîmarea lui Barbu Catargiu, și bezadvocatul ce practică d'atata timp?

Despre finanțe, nimeni nu e mai competent de cât d-sea, care cunosc strategia ca ș'ale bisercilor afa-ceri. Putea d'eri ministru, și încă d'ai bun! Nați vrut. Prin urmare răbdați acum să vă interpele ca călcători ai legilor celor mai sfinte, și... cine-o rîde să plătescă!

Suntem în vipia manevrelor. P'ne și atmosfera s'a molipsit de veleitățile resbelnice ale orientului! Astfel, pe când în Italia, Franța și Germania toamna e senină și blajină, noi trebuie să ne punem soldații a se lupta cu ploile, cu v'enturile, cu poleiul, cu noroiele și cu tot felul de lapovițe. Unde mai pui că comunații au rupt firele telegrafice ș'au oprit p'ne și circulația căielor ferate!

Semnele d'eu nu sunt bune, și deci Vodă a avut dreptate să d'ică (de și la m'asă) că: «stăm rău!» O fi știind ceva Vodă!

Dérú, p'ne una alta; p'ne ne-om vedé visul cu ochii și regatul cu apă rece, ne-am îndeletnicit cu reviste militare. Nici ați nu ne ese din minte buna impresiune ce-ai făcut c'omegile d-lui Davila și atitudine mai mult de cât marțială a d-lui Hübsch, acest tip al vitejei moderne. D'arú sei Turcii că l'au avem în capul meterhanelor și d'arú cunosc ei potopul toroanelor ce p'ortă cruciații noștri, și-arú pedepo p'ofa d'a ne întrerupe comunicările cu Serbia pe la Kladova. Dérú... Turcii sunt proști ca nise Turci și orbiți de Alah, în ajunul zilei în care vrea să i p'rdă.

D'alt-mintea stăm bine de tot cu afacerile financiare. Ovrei — totu-de-una patrioți! — au început să nu și mai ascundă milioanele câștigate pe spinarea noastră; bursele străine, de când cu atmistițiu, ne îmbiează mereu cu bănetul lor. Dérú ce-e să facem cu el? Mai multe milioane se vor restitui statului de către onestul Mavrogheni, într'un moment de nobilă abnegare; concesionarii drumului-de-fer ne vor lăsa pe 15 ani anulațiile ce se d'ice că li se cuvin; economiele bugetare vor acoperi chiar și deficitul celor 5 ani de fericită memorie; agricultura n'florește cu florile câmpului; comerțul prosperă ca napii; industria progresază ca racul. Nu ne trebuie de cât un resbel, și iată-ne asigurați pentru tot-de-una.

Singurul nor politic de pe cerul României e lipsa lui Carp la esterne, a lui Mavrogheni la finanțe și a lui Bum-Bum la resbel! Int'ocă și d'eu Domnul mila sea spre noi și auză conții 'mp'ărățielor umilă rugă a animilor noastre!

Precum am anunțat deja n'numerele trecute, d-lu Procop a și intrat în funcțiunea de prefect al poliției Capitalei.

Numele d-s'ele face alusiune la *procop-selă*. Ne place d'eu să credem c'o va și realiza; căci, de când cu Hioții, cu Hoții și cu Blambecii, lumea e friptă de setea unei bune administrații. Pe d'altă parte e speranță ca de toți cunoscuta d-s'ele modestie se comunică și directorului, și ca astfel să n'avem nici un o-casie d'a le d'ice: «aferim! ne-ați împlat de precop-selă!»

Recomandăm d-lui ministru din năuntru și șirgitorului primar al Capitalei scrisorile de mai jos, care i privesc de aproape.

## ULTIME SCIRI

Numindu-le *ultime sciri*, noi n'am înțeles (și nici cititorii nu trebuie să înțelegă) că sunt cele mai prospete. Ar fi să pretindem p' mult cerându-le să rămăie prospete, când ele vinu tocmai din Tarigrad, trecu prin Beoiu, se'ntorc prin Buda, călătoresc prin Pesta și n'urma urmelor ne vinu aci ca trufanda. Sunt d'eu vechi domnilor, vechi ca potopul lui Noe și ca ciubucele preistorice ale lui ton-patera Kesarie. Dérú... cereți sciri nou: vi-le dăm *tales quales*.

De la Turci ni s'a trimis multe salémalkuri, urându-ne ca Alah să ne aibă într'a sea sfintă pază. La Kladova și pe totă linia Dunării nu se fac pregătiri de p'aruielă, ci nese explorări de localități, ca să șie bie-

ții omeni pe unde se ne trimită plokonurile și peșkeșurile ce-am bine-meritat de la Sultanul.

De la Muscali avem sciri vesele: Tarul, auzind de paraponul Beizadelei, s'a gândit să l'parigorisescă. Ilu va invita d'eu la ospiciul aliniaților din Livadia. Tarina i pregătesce o cutie de chibrituri arse. Cătu despre bătălie, Kișinewul are să pomescă cu cățelul cu purcel, când o porunci m'aria-sea Mitad-Pașa.

De la Frantusi pace. Bănetul mult, pe care l'rodi ș'orecii, neavend unde fi n'trebuințat. D-lu Decazes a dat cu bobii că Rușii n'au să se plimbe prin Stambul.

De la noi... comedii pe p'ete. *Timpulul* s'a ovreitu și, din momentul acela, a și botezat pe Vodă cu numele de *Carol Răbdătorul*. Neaparat! Cu Rosetti ăsta nu mai e de trair, căci nici n'apucase să sosescă n' t'ară ș'a trimis la Vodă, cu respunsul Camerei, «pe un om al s'eu, pe *vestitul* Anastase Steloianu». Tote bune, d'eu cum rămăne cu botezul lui Vodă? Intrebarea: o să i dea, frate, ceva bacșiș pentru ostenea i de nașii? Aia caută bieții omeni și — de nu s'o prinde — mai mare n'ristarea!

La cămară... sunt 8 secții (asta n'o șiați) și în fiecare s'a lucrat câte ceva. Cătu despre Senat, e aci la uă palmă de loc; p'ofitiți de l' vedeți. Consultarea de alaltăieri s'era a isbită a se despărți cu bine și cu pace.

## EPISTOLA DESCHISA

### POETULUI STATE PRODĂNESCU

Poete, o tu, care făcuși uă-dinioră  
Pe lume s'ți dea titlul de marele Prodanu,  
Și care porți ș'acuma mereu sub sub-țioră  
Acele stihuri scrise cu panați de curcanu;

Tu, care fuși în stare, cu p'na ta istetă,  
Să faci să ne adormă sublimateleți povești;  
Tu ce te faci acuma? S'a stinsu a ta vieță,  
Și nimeni nu mai șie de tine că trăiești!

Șiamă că, altă-dată, erai poetul care  
Vedeai cu fericire că n' jurul t'eu se strângu  
Femei și fete june, și lor cu infocare,  
În lipsă de uă liră, tu le cântai c'un drângu.

Ați ensă... nu s'aude pe nicăiri de tine.  
Pe unde îți faci veacul? Pe unde mai r'ebesci?  
Vai! niminea nu șie! Abia un ore cine  
Mi-a spus că pe la Kati tu, biet, t'ngheșuiesci.

Să fie cu puțință ca, pentru uă Maghiară  
Ceți dă numai slănină spre a te indulci,  
Să lași așia de lesne ca numeleți să pieră  
Dintre poeții țării? Mai bine te-ai turci!

Acum, când orientul se află în vilv'ore  
Și la Stambul s'ascute tăiosul iataganu,  
Acum îți este timpul! Arată că sub s'ore  
Mai e uă e noutate: Pegasul lui Prodanu!

Mai lasăți Ungur'ica, ori câtă la ea ai ține,  
Și ierăși te arată că ești alu musei fiu;  
Căci, decă în uitare ești ați, măne în fine  
Va d'ice ierăși lumea: Prodanu este totu viu!

Lică.

### Domnului redactor al GHIMPELUI

Domnule redactore,

Domnul primar, respectabilul meu șef și amic, a fost p'tr'ns p'ne la suflet de solitudine ce i păstrăz respectabilul Dr. diaru, și m'a însărcinat a fi interpretul recunoștinței ce i păstrăz.

A citit cu cea mai vie atențiune actual de mulțămire al broșcelor și broțecilor din mahalaua Iconei, publicat în diaru No. 43 și a lăcrămat de bucurie, când a citit toate serviciile ce a putut aduce neamului broșcărescu. Anima sa de mare om a fost îndușgată peste măsură, când a aflat că f'ora să șie a salvat viața atator viețuitoare inocente, și în elanul entuziasmului a strigat: P'acum am făcut prea puțin pentru aste ființe de me de totă solitudinea mea, promit însă pe onore și consciință, că dacă voi mai sta încă mult timp în capul edilității publice, voi semăna toate stratele capitalei cu lacuri și băltauri, ca să se adăpostescă în linișce aste ființe așa de recunosctore, ca cel puțin laudele lor să mă înalte la nemurire.

A citit cu aceiași atențiune actual de mulțămire alu mai multor locuitori din capitală care asemeni a figurat în unul din numerele astui diaru (No. 44) și a fost totu așa de simțitor la mărturisirile de grațitudine ce i manifestă sponțane și nesiliți de nimeni proprietarii capitalei. În același momentu *marele om* era transportat în alu treilea cer și a strigat: iată amice r'espata ostenețelor mele, iată cum se recompensă un om mare ca mine, anima de primar *sui generis* este mișcată și sufletul meu este mulțămit.

În același momentu imaginațiunea sa cea fecundă a conceput planuri peste planuri, forme și reforme și m'a însărcinat a comite indiscrețiunea d'a da la iveală câte-va din viitoarele sale campanii editare:

1. Va strica toate stratele pavate din capitală și va transporta piatră pe toate stratele ne pavate și va aședa-o astu-fel ca pietoni să nu treacă de cât suind și coborand munt și vă și luptându-se cu praful și noroiul, astu-fel că nu vor pute merge p'rite și prin urmare vor fi cruțați de jughuri și răceli, produs alu asudelei.

Pe lângă acesta, ne mai trecend trăsuri și căruțe pe acele strade, nu va mai fi expusă lumea d'a cheltui bani ca să alerge după medici la casă de boli și după sacagi la casă d'a se murdări rufăriile. Calculați economii. Dar la casă de incendii? va mai alerga pompierii să facă atâtea stricăciuni? nu, nu vor îndrăzni, și cu astu chipu focul se va aprinde și se va stingea de sine, și și va lua partea fără să mai fie vorba de plângeri sau reclame.

2. Stratele stricate le va respecta, va grămădi însă pe trotoare cantități enorme de material care împiedca pe pietoni d'a fi espusi la nenumăratele neplăceri ce încercă cine-va trecend pe sub ferestre unde se udă florile, sghiaburi din care curge apă și streșini după care cade sloi de ghiață și nămeți de zăpadă. De trăsuri nu va avea nimeni frică, că gropile din mijloc stradelor îi va garanta.

3. Va da încă două întreprinderi mari la companii străine ca

Gobart etc. ca să paveze și repaveze în eternitate cu piatră de porfir care nu se tocesce... dar se sparge și căria nu place să stea la linie în pământ, ci i place să sară din loc ca să dea lucrul pietrarilor străini. Strada Targoviște, alu cărei nivelu s'a stricat înainte d'a se termina și ale cărei canaluri transversale de brad sănătos s'a stricat de acuma, este uă probă sufficientă despre solitudinea de care D-lu Primar este animat în interesul dinarului public.

Tote aste îmbunătățiri va costa pe orașu numai cu câți-va franci la metru mai scump de cât cele-lalte pavări făcute din alte timpuri, pe când nu era înlesnirea drumului de fier.

4. Va tocmi uă companie de pietrari, care va fi însărcinată a pune în execuțiune tactica următoare: va începe uă reparațiune sau lucrare din noi în regie în culorea de galben strada A.... va lucra trei zile, va p'arși lucrul baltă, va trece în strada B.... din culorea de Albastru... va lăsa și acolo lucrul baltă, și apoi va trece în Verde la strada C... în Negru la strada D.... în Roșu la strada E.... și iar în Galben, însă la altă stradă opusă celei-lalte de exemplu la strada F... și așa mai încolo, astu-fel că totă lumea să strige: ce multu încrează Primăria pentru binele comunu! Totă capitala să aștepte cu gura căscată terminarea stradelor începute și toți să intre în iarnă cu buza inflată și cu noroiu p'ne în gât. Spre spoială va da puțin zoru pe ici pe colo în luna lui Noembre pe ploșe și geru, d'eu fiind uă lucrare provisorie, va reîncepe o la primăveră.

Nu mai enumeră șolele ce are să clădescă prin membri ai primării care facu devisur de 50 lei și la sfirșit clădirea costă 500 de lei, căci nu s'a prevăditu dușumele, ferestre și scări, bună mite ore ca la cea din strada Clemente. Nu mai enumeră stratele largi ce are să strimțede ca să micșoreze depărtarea vecinătăților, stratele drepte ce are să strimțede ca să evite curentele de aer atatu de vătămătoare sănătății, ci mă mărginescu a vă spune că are să facă lucruri mari și minunate, mai abitur de cât cele făcute acum unu anu.

Ași vorbi ce-va și despre planurile D-sale strategice, căci e mare strategist marele polconicu, pe care D-v. le ați enumerat în deplină cunoștință de cauză, dar mă mărginescu aci, de teamă să nu ne auză D-lu Conțu și să ne compromitarisim pentru viitorime.

Sfirșesc dar cum am început'o, manifestându-vă grațitudine ce vă păstrețu, cu care am onore a fi etc.

B. de St. Hilanul.

## JALBA CETATENILOR DIN CALARASI

CATRE

### MINISTRUL DE INTERNE

Domnule ministre, cu respectu venim  
Înaintea voastră prin scrisu să grămă;  
Că ne-am l'uat de gânduri și ne-am zăpăcit:  
Nu ne mai șim rostul!... Toți ne-am bolnăvit!

S'a vorbitu adesea de acestu oraș  
Fără pricopselă, numit Călărăsi.  
Totă lumea l' șie. Chiaru peste oceanu  
O fi trecut vestea, de i acum unu anu.  
Și, cu toate astea, totu nu ne 'ndreptăm:  
Tot ca mai 'nainte!... Totu în noroiu stăm!  
De câte-va zile, plouă ne'ncetat,  
Cum o știți p' bine: nu e de negat.  
Însă, nu știți p'ote totu ce am dobândit  
Cu acestă ploă. Unu nămolu cumplit  
Ș'unu soi de băltaie (lucru de mirat)  
Ce-au formatu aicea de br'ose-unu regat;  
Și n' locu să ne temem d'alu turcescu r'esoai,  
Ne tremură nasul de marii broșoi!

Ăstu regat (mai bine statu federativu)  
Lucră pe m'orte, așia i de activu;  
Și ne este frică că ne-om pomeni  
Într' uă bună-ziua gonit de aci.  
P'a Moscului stradă este centrul lor.  
P'aci nu poți trece fără de fior!  
Unde pui că t'ote, vedend c'au găsit  
Unu locu cum se cade, s'au și învoit  
Să ne facă noue gicane mereu,  
Să p'arșim locu datu de Dumneșu!  
După ce, s'armanii, că avem gunoiu,  
Murdării cu carul, apă și noroiu,  
Hop!... ne pomenirăm și cu aști stăpâni  
Mai rău ca dușmanii, ca ori-ce păgâni.  
Când ar fi de trebă, noi, d'eu, le-am lăsa.  
Dérú ce stai de vorbă? Voru a ne mânca!

Ascultați! *Bercarul*, bravu conservatoru,  
Mai alaltă-s'era âmbla n'cetșioru  
Pe lâng'unu lacu mare, făcend pasu cu pasu,  
Căci îi era frică să nu cadă n' nasu.  
Ce să vedeți?... D'uă-dată cincii sute broșoi  
Să răpedu în tagmă: ilu dau prin noroi,  
Î i'eu totu din pungă ș'apo, desbrăcatu,  
Îl trimitu acasă cu nasul inflatu.  
Acestu om, s'ermanul, e consilieru,  
Și, de la alegeri, ca printr'unu misteru,  
Șăpase de omeni t'efaru, nelovitu  
Ș'acuma de br'ose étalū t'ărbăcitu!

*Samaru*, d'isu Ovreiul, omu istețu, de soi,  
S'a dus cu uă plasă să prindă broșoi.  
P'ote vrea, chrestinul, se i facă rasol.  
D'asta nu ne p'asă!... D'uă-dată, unu stol  
De br'ose pe capu, vai! s'au răpedit  
Ș'a venit acasă, bietul, p'ăpădit.

Cum se inseră, nu facem unu pasu  
Fără să ne-apuče vr'unu broșoi de nasu.  
Unu saru pe c'efă, alți n' posunar,  
Se punu pe paltone, pe capu, pe fularu,  
Chiaru pe p'elării! Ne-amu înspăim'ntat  
D'aste dobitoce și d'alu lor regat.  
Și ce-au cu Ovrei, noi nu putem șie!  
De ei se agață, ori pe unde-ar fi.  
Biete cocone au îngalbenit:  
S'au perditu și pofta de sulemenit;  
Nu și mai dau cu roșiu și nici cu risticu,  
Nu mai șie de curte, nu șie de nimic!  
Advocații ierăși toți au protestat  
Șfintul Dumitru, d'icend că le-au l'uat

Din a sea și sacră ori-ce chilipiriu :  
Nu mai aș lăscăia în alii lor chimiriu !  
Plăia și broșcoii i-au lăsat sârmani :  
Abia au procese de trei gologani.

Avându în vedere d'eu acestu prospectu,  
Domnule ministre, venim cu respectu  
Inaintea voastră, marele slujbași,  
Noi, jos-iscăliții, toți din Călărași.  
Vă rugăm ferbinte să ne ascultați,  
De 'nalta putere bine să usați !  
Căci, vai ! Primăria nu s'a mai gândit  
De când e orașul l'alui său curățit.  
Luați d'eu măsura ce veți chibsi,  
Ca se puteți urbea a ne-o mântui.  
Trămiteți armată, ceva pompieri  
Să scotă noroiul; eru p'acei boieri,  
Broșcoi de neam mare, falnici, uricioși,  
Să'i arunce în Borcea la ai lor strămoși.  
Trămiteți armată spre a se lupta  
Cu puse și cu tunuri urbea a scăpa;  
Căci, câtu dăm cu s'ema, scim că nu doresc  
Să le veți croind-o chiaru spre București.

Acestea voit-amu noi să vă rugăm.  
Primiți acum stima care v'o păstrăm  
Și încredințarea de servi devotați.  
Să trăiți, cocone, ca... să ne acăpați !...  
(Sub-semnați : 4000 de cetățeni.)

Pentru conformitate : Mitiță.

## GHIMPISI MARACINI

Scena se petrece într'unu tribunalu co-  
recționalu.

*Președintele.* — Ia spune, domnule, de  
ce ți-ai bătutu nevasta?

*Acusatul.* — Nimicu mai simplu : ea  
să fie mai fragedă.

— Câte și ce felu de limbi cunosci? In-  
treba unu prietenu p'unu june de vanilie,  
venit cu mai multe diplome din străin-  
tate.

— Mai multe, ênsă totu limbi mörte.  
Intre altele ênsă, îți potu vorbi despre  
limba cu măslina, limba rasolu și limba a-  
fumată.

X și Y se 'ntilnescu la Fialeovsky și  
'ncepu să vorbească politica.

— Ce mai nou din afară?  
— Mai nimicu. D'eu ce știu, e că Mus-  
calii au înebunitu de totu!  
— De ce?  
— Păi nu veți, frate, că voru cu ori-ce  
prețu să dea pe Sultanu afară din Evropa?  
— Ei, și 'ți pare rău?  
— Ba nu, d'eu imi pare de prisosu.  
— Cumu de prisosu?  
— Apoi ce să lu mai dea afară, cându  
elū, s'araculū, e deja la *Pörtă!*

Unu consiliu pentru friguroși, p'acestu  
timpu de frigū și de lapovița : să n'aiba  
a-face cu ômeni reci.

Vênătorul se 'ntorcea plinu de mîhnire  
și cu sacul golu.

— D'eu ce, nu ți-a eșitu nimicu ina-  
inte?  
— Ba d', ênsă...  
— Nu l'ai pututu rani!  
— De rănitū l'amū rănitū, ênsă numai  
în amorul propriu și... n'a vrutū să mōră!

Intre doui funcționari.  
— Măine lasămū secū de *postū*...  
— Cum măine? Era vorba să nu ni'lu  
suprime de câtu de la 'ntăiu Ghenare!

Mihalache, baiatu de bogasiertu, eșise  
Joiu dimineața pe la 7 ore. Pên'dreptulū  
Cismigiuului, alunecă și zup! la pământu.  
Apoi, sculându-se :

— Afurisita ghiata! afurisu poleiu!

De cădutu cădui, d'eu fie că te spărsei !  
Încăileă să știu de ce mē dōre!

Unul din foștii ministrii cu pricina  
trecea, alaltăieri nōpte, printr'ua stradă, pe  
josu. Unu firu telegraficu, încercatu de  
zlōta, se rupse și, cădendū, era p'aci p'aci  
s'elu lovescă.

— Bre, bre, bre! esclamă atunci ma-  
rele omū de statū; Roșii aștia suntu bunu  
de spîndurătore. După ce că ne-au datū  
în judecată, voru să ne și omōre cu fi-  
rele telegrafice! Apoi să nu sbieri în *Tim-  
pulū?*

— Marghiolo, scōla-te și dā'mi unu pa-  
harū cu apă.

— N'auđū, coconița, că dormū!

## ICI-COLEA

Suntu cantece care 'nebuscū lumea, pēnē cându  
nebulia, ca ori-ce pârjolū, se potolește și dispare. A-  
cum căți-va ani, cine eșia s'era pe unele strade, fără să  
n'auđă pe «*Ma trāmisū mărcuța să culegū ciuperca?*»  
După *Mărcuța*, veni *Marica* cu «*Tai, mărcă, tărățel!*»,  
Ađi toți îi dău zorū cu «*Hardea-de!*» care numai în  
*Timpulū* s'arū putē reproduce. Astfelū *Amant d'A-*  
*manda* înebunesce Parisulū, cum ilū inebunise *la Fille*  
*de Madame Angot*.

Ca s'vonulū cāntecelorū trece ș'alū parveniților  
ce se pretindū ômeni de Statū. Cine mai visēzā ađi d'un  
Brăiloiu, d'unu Zizin și d'atāți alți trintori bugetari?  
Sbîrnitulū ce facū prin foștele lorū de ocașiă nu va ți-  
né nici câtū a ținutū «*Tai, mărcă, tărățel!*».

Poleiulū a cădutu, șinele s'au poleitū și Tramwayulū  
își dădese ortulū popi, pēnē nu se 'ndurā să plōnie  
ca s'elū desghiețe. Englesii aștia suntu ca Turcii : cum  
dă bruma, dă ciūma. Nu mai scotū nasulū din sinū !...  
Și 'nceai de nu ne-arū pingeli, cu cusurū subțire, cum  
se dice. D'eu ce'i faci necasulū, că e din contra ! Nu  
numai că trebuie s'ascepti 30 de minute pîn' o trece va-  
gonulū pe la stație (ceea ce te face s'elū lași Han-Tă-  
tarulū și s'algri la birjă, cându ai zorū s'eu nu poți  
înota prin baltacuri), d'eu chiarū cându trece, trebuie  
se plătesc 30 de bani pentru unu peticu de distanță  
din cele mai micī.

Bine-arū face d'eu Carvasarua (acēstā înaltā auto-  
ritate e statulū) să spuie Englesilorū că pré suntu de  
ônie și că pré ne credū unu satū fōră cāini.

Pe unū 'i prinde jalea, pe noi ne coprinde risulū,  
cându ne uitāmū pe stradele maaarei capitale a țerii.  
Ce-orū fi dicendū corespondinții diarelorū străine, pe  
cari restrigēa i-a aruncatū în București, v'edendū (nu  
prin suburbie și pe la margini), ci pe stradele cele mai  
de frunte, acelu nāmolu de ninsōre, care plutesce pe uă  
baltă generalē 'n care înōtā totū orașulū? E ridiculū,  
e culmea ridicululū.

Sciamū că unele strade suntu canalisate, sciamū că  
primăria are unu serviciu de măturători. Nimicu din  
tōte astea !  
Porniți d'eu, Bucureșeni, porniți la țirgū și v'ē cum-  
părați cisme cu carimbī nālți, căci cu botinele și galo-  
șii nu mai e de trăitū, afară numai d'ēți vrea să fa-  
ceți băi continue la piciōre, servindu-vē de 'nceitāminte  
dreptū baie.

Domnilorū ministrii multā sănētate, d'eu mai puținā  
ascundere de cei ce vorū și ai nevoie de d-lorū. La  
ciōrele, trebuie se āmble cine-va cu s'epțemānele și cu  
lunile pēn' s'o noroci se le spuie douē vorbe? Ce e dreptū,  
cunōscemū că unū din d-lorū facū escepțiune, alți ênsē  
suntu nevoie mare. Trebuie să te bați cu ușierii și cu  
aprođii, s'eu să le dai bakșișii, ca să te lase să veți  
cinstita față a d-lui ministru X, J s'eu Z. Apoi să tacē  
*Ghimpele* în asemenea împrejurări? Ferescă Dumne-  
deu !

Mare a fostū huietulū cându ministrulū de financie  
a redusū câte-va posturi, d'eu și mai mare e cându  
toți il vedū neclintitū pe veciniculū în trāsura N. Ste-  
riade, celū cu lēfă de uă sută de ori mai mică de câtu  
cheltuelile ce face. D'eu ce e vorbā ! In locū s'elū dea  
pe bete, a fost trāmisū chiarū în misiune la Viena. Ca-  
re'i suntu meritele, înv'etătura și talentele, nimeni (și  
nici elū) nu scie. Cu tōte astea N. Steriade stā tare și  
mare, ca să s'fideze pe cei ce 'și trudescu viēța ca să 'n-  
vețe și să fie onești. Ei apoi? S'ē riđi s'eu să plāngi?

## CUGETARI SI PROVERBE

E multū mai bine să 'ți omori timpulū, de câtu  
s'ataci buna-cuviință. Pentru crima d'antăiu, suferi  
pedēpsa fără să bagi de sēmă; pentru cea d'a doua,  
toți te-arētā cu degetulū, ca pe soitarū.

Fie-care se crede mai bunū de câtu toți cel-alți.  
Dovēdā că tot-dē-una are ce-va de d'isū în contrā-le.  
S'ast-felū, de cându e lumea, «ride omū de omū și  
draculū de toți».

Te obosesci, cându inoți în apă; te sdobesci,  
cându inoți în plăceri. De vrei ênsē să fi d'apuru-  
rea tēferū și 'ntregū la mint, silesce-te să nu in-  
noți de câtu în bucurii sufletesci.

Numai în alte țeri se vedū urși, lei, tigrii și  
leopardi în colivii. La noi nu se 'nchidū într'ensele  
de câtu pāsēruțele cele micī, tocmāi pentru moti-  
vulū că suntu hoți de cei micī. Întrōceți pagina și  
v'edeți cum musca mare trece prin casa de pāiajenū,  
pe cându cea mică se opresce ntr'ēnsa, ca să plă-  
tescā cu viēța și pentru cea mare.

Dēca n'amū lāsa pe māne lucrulū de ađi, amū  
fi 'nsutitū mai avuți pe câtu suntemū.

Femeiele suntu mai simțitōre de câtu bărbați.  
De aceea și trebuieescū mai priveghiate de câtu  
dēnsii.

Deosebirea dintre unū hoțū ș'unū lingașitorū :  
unulū își iea ce ai, altulū își dā ceea ce n'ai!

Dēc'amū cāntări cu cumpēna sciinții ș'a cugetā-  
rii totū ce se scrie la noi, amū constata cu durere  
că greutatea nu 'ntrece cu multū daraua.

Se amāgescū fōrte cei ce se credū ômeni mari,  
indatā ce-au ocupatū posturi mari. Unde bārbierulū  
face pe doctorū, pādurarulū pe silvicultorū, pala-  
vragiulū pe juriscōsulū și bucherulū pe profesorū  
însemnătatea postului e 'n raportū inversū cu ca-  
pacitatea celū ce'lū ocupā. Cându se 'ntēmplā es-  
cepțiunī, e uă minune.

Copiii arū deveni maturi mai cu minte, dēca nu  
s'arū pré grābi să nu mai fiā copii.

S'a d'isū că despre morți nu trebuie să se vorbe-  
scā de câtu cu respectū : *de mortuis nihil nisi bene*.  
Nimicu mai falsū. Adevērulū trebuie spusū pentru  
toți, către toți, de către toți, ori-cui, ori-cândū și  
ori-cum.

Sluga credincōsă și prietenulū statornicū suntu  
mai cu prețū de câtu femeia frumōsă și bogāția de  
mirasū.

Cine s'a făcutū soldatū fără să dorēscā a muri  
p'unū câmpū de bātaie, a 'ncelatū țera și s'a 'njo-  
sitū în față propriei sēle consciințe.

Stāruința 'n bine duce la cele mai neasceptate  
bunuri. Nimicu ênsē mai vātēmătorū de câtu a stā-  
rui 'n rău, cu bună sciință și cu precugetare.

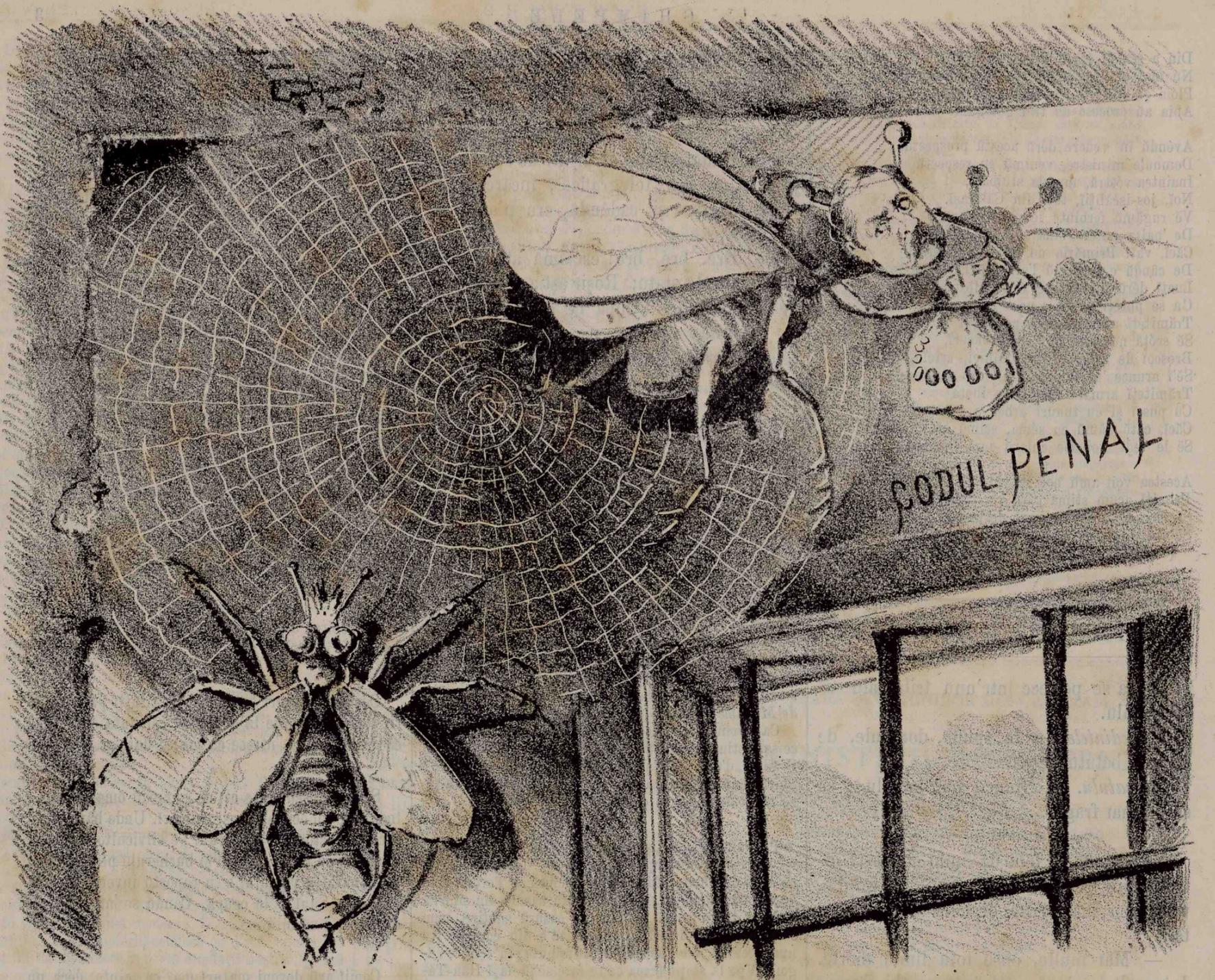
## SPECTACULE SI BIBLIOGRAFII

**Teatrulū celū reparatū.** — Ađi, Duminică, la 14  
Noembre, la 8 ore dimineața, se va represinta pentru  
ultima ôră, după cererea publiculū, *Don Juan de Ma-*  
*rana s'eu Cădereā unū diavolū*. Spectaculū frumōșū,  
d'eu lume puținā, de cându cu cafenelele urlătore, în  
care creșce și se 'ngrașiă moralitatea publică.

**Isprăvile și viēța lui Michaiū Vitezulū,** de unū  
culegătorū tipografū; 80 bani, la tōte librāriele. Una  
din rarele cārticele scrise neașiu romānesce, concisū  
și cu 'nțelesū. Indispensabilē ori-cărui tēnērū, care vrea  
s'și formeze stilulū.

**Principatele Dunārene** de Jules Michelet, tradu-  
cere de N. N. Nenovicī. Abstracțiune făcendū de sti-  
lulū junelū traducătorū, totū Romānulū ar trebui să  
cunōscā ceea ce a cugetatū despre țera, ômenii și poesia  
romānā însemnatulū istoricū alū Franciei.

**Romānia și Michaiū Vitezulū,** poemă de Gr. P.  
Serrurie. Vomū reproduce, în numerile viitōre, câte-va  
strofe din cele vre 1150 versuri care o compunū. De  
vēndare, cu 1 leū, la tōte librāriele și la administrația  
acestui d'iarū.



Musca mare trece; rupe țesătura :  
Măncându usturoiul, nu'î miröse gura!

Ast-felū hoțulū mare 'î mândru și fălosū,  
Si numai borfașulū suspină la grosū!



— Ađi, cândū PATRIA ne cere  
Sacrificii și veghiere,  
Dați sărmanulū golanū  
Furgăsitulū vostru banū!

— Unulū păitul ne-admirămū  
Si 'n profamurī înotămū  
Tine, puiū născutū din florī,  
Āle proștilorū sudorī!...